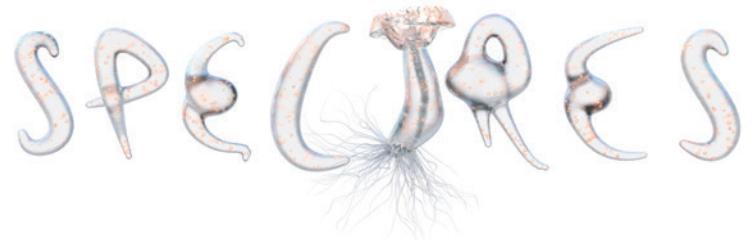

SPECTRES

nabteeri

 Norðurlandahúsið
í Føroyum

nabteeri

Spectres

4. juni – 15. august 2021

© nabteeri & Norðurlandahúsið 2021 – www.nlh.fo

Umsett hevur: Marita Thomsen

Design og layout: Føroyaprent Printing

ISBN: 978-99918-3-696-6

Hugsi um ryggleys djór

Inger Smærup Sørensen

Ryggleys djór eru djór uttan beinagrind. Tey hava ongan rygg. Ongan rygg við beini, mergi, nervum ella bróski.

Ryggleysu djórini eru tindahúðir, mærgfötlur, liðormar og lindjór. Tey eru blaðskerimeyrur, norðsjóvarrækjur, fuktlús, igulker, flatmaðkar, hvalspýggjur, burgundarsniglar, grátt undir steini, høgguslokkar og krossfiskar.

Ryggleys djór hava búð í hesum heimi í nógv, nógv fleiri ár enn onnur djór, og tey eru eisini so nógv fleiri í tali enn onnur djór. Tey eru allastaðni. Tey búgva í okkara veruleika, og tey umskapa heim okkara.

Hjá finska listabólkinum, nabbeperi, eru ryggleys djór bert ein táttur í ófatiliga umfatandi og sera áhugaverdum listarligum kanningum. Í teirra, sum oftast fjólskapaðu verkum, hevur alt evni, allar verur, allir partar av veruleikánum týdning. Men arbeiðið hjá nabbeperi við ryggleysum djórum er ein serstök inngongd, eitt op at skilja listina

og veruleikan ígjönum. Listaverkið opnar heimin, ella kantska heimurin opnast gjögnum verkið.

Í hesum opi kveikjast tankar um listaliga skapan. Okkara samveruleiki yðjur í ryggleysum djórum, eisini teimum, sum liva í nærumhvörvinum, í seingini, í köksskápinum. Tey, sum eru heilt ósjónlig, ella næstan, uttan sjóneyku, men sum eru heilt nær okkum. Við list síni, skapar nabbeperi innlit í ein livandi heim, vit ikki síggja, fáa tað vit vanliga ikki síggja fram í eygsjón, sýna okkum tað dulda. Listafólkini hava ikki skapað tær óteljandi verurnar, men tey hava gjört veru teirra veruliga, kantska eisini merkt hana. Her er skapan og endurskapan. Á sama hátt hava tey gjört veruligt, hvussu öll hesu djóraslög ikki bara eru her, ikki bara íbúgva heim okkara, men ávirka hann og geva honum meining. Ikki heilt líkt, men heldur ikki heilt ólikt listaligu skapanini.

Tankar um veru og samveru kveikjast. Verkini hjá nabbeperi fáa okkum at undrast á, hvat vera er, og hvussu vit fata hana. Listaliga arbeiðið við tí nærværandi, verí tað livandi skapningar ella lutir, birtir eina tilvitsku ella afturkenning í okkum av tí, sum er. Eisini tí verandi, sum ikki er meira, lítlar leivdir ella bara farrar av onkrum, ið hevur verið. Tað gerst eyðsýnt, at heimurin er gjördur úr evnum úr onkrum, sum er til, at vit fata heimin gjögnum tað, sum er til, og at kenslur, tankar og vitan teingjast at tingum og onkrum livandi, onkrum, sum er, onkrum, sum hevur eina veran. Í sama viðfeingi skapast ásannan ella endurásannan av, at menniskjan er ikki einsamøll, samt ein nýggjur ansur fyri samtilveruni við öllum, sum er til, við alskyns slögum, við öllum, ið hevur lut í at skapa og mynda felags rúm okkara, lut í at skapa og oyða. Listafólkini eygleiða ryggleys djór og margmentanir og geva okkum innlit í tilveruhættir, hættir at fyrihalda seg til heimin, hættir at deila rúm og byggja samfelög.

I serstaka heimsopinum, sum skapast í listaverkunum hjá nabbeperi, vekjast tankar um, hvussu týdningur og ásannan skapast. At uppliva hesi verk er eitt sindur sum at uppdaga og ásanna heimin. Vit ogna okkum veruleikan í sínum endaleysa margfeldi og ófatiliga ríkidömi av slögum gjögnum listaverkið og óbeinleiðis gjögnum listafólkini og teirra nærlögd til heimin. At finna lutir, uppdaga teir. Endurfinna og enduruppda. At kanna, granska, greina, flokka, lýsa og navngeva teir. Kantska lukta teir og føla teir. Kantska lesa um teir. Leita eftir meining. Royna at skilja. Men týdningur og sannkenning skapast í einum flöktum samanhangi í listini hjá nabbeperi. Tær víssindaligu, nærlögd kanningarnar, áhugin og virðingin fyri tí livandi og tí deyða mynda bara ein tát í eini samansettari, fjölbroyttari skapan av týdningi, ið eisini rúmar tað at duga at síggja við øðrum eygum. At finna inn til sjónarhornið hjá ryggleysum djórum, megnar at síggja, at alt, frá lutum til livandi skapningar, hevur sín veruleika og sína ávirkan á umhvörvið, at sanna at alt hevur hvør sín máta at skilja heimin og lata tað samsþæla, lata alt renna saman. Sjálv umboða tey tvey listafólkini ymisk sjónarmið og óteljandi veruleika- og listafatanir, bara við tað, at tey eru tvey. Hesar fatanir verða allar samantvinnaðar, sameindar og settar inn í eitt net av alheimsins innliti og útsýni og gerast til eitt slag av felags upplivingum, felags ásanningum og felags týdningi.

Listaverkið er eitt op til heimin og eitt op til okkum at hugsa um heimin. Gjögnum arbeiði við ryggleysum djórum flyta listafólkini náttúruna inn í tilvitskuna og káma mörkini millum list, nátturu og veruleika. Náttúran skotrar seg inn, skaldsliga og heimspekiliga, men eisini politiskt. Listaverkið noyðir okkum at hyggja at náttúruni, at einum meingi av slögum, at lívmargfeldi og harvið eisini veðurlagsbroytingum. At náttúran er viðbrekin speglast

í listini, evni broytast, niðurbrótast, vaks, fólna, avskapast og viðhvört hefur sjálvt listaverkið einans stuttlivað skap. Tí hefur tað eisini nógv at siga fyri listafólkini at skapanartilgongdin er burðardygg. Fyri nabbeeri er tað at skapa list ein vistfrøðilig tilgongd, har tað er umráðandi at nýta og kenna evnini í nærumhvørvinum, og tey arbeiða skiftandi støð við tilfarinum til taks á staðnum. Tað, sum er nær okkum og samband tess við rúmið vit deila, er útgangsstøðið fyri listaliga arbeiðinum. Serligur týdningur liggar í hesum serstaka ansinum og virðingini fyri tilfari, sambindingum og støðum, men eisini ein serligur vakurleika. Ein vakurleiki, ið einans finst í listini hjá nabbeeri, ein vakurleiki, sum letur heimin upp fyri áskoðaranum.

Vit í Norðurlandahúsini í Føroyum eru sera stolt og fegin um, at nabbeeri, Janne Nabb og Maria Teeri, hava tikið av at sýna fram hjá okkum í summar 2021 og hava flutt tey ryggleysu djórini og eitt margfeldi av øðrum – livandi og deyðum – inn í vitsku okkara. Vit takka listafólkunum av hjarta fyri frálikt samstarv og óteljandi frálíkar listaupplivingar og ásanningarnar. Takk.

Thinking of invertebrates

Inger Smærup Sørensen

Invertebrates are animals that have no skeleton. They have no backs and no backbones with marrow, nerves or cartilage.

The invertebrates are echinoderms, cnidarians, annelids, molluscs and arthropods. They are leafcutter ants, Baltic prawns, booklice, sea urchins, flatworms, jellyfish, Burgundy snails, woodlice, octopuses and starfish.

Invertebrates populated our world long, long before any other animals and they also vastly outnumber other animals. They are everywhere. They inhabit our reality and transform our world.

For the Finnish artist collective nabbeeri invertebrates are only one element of sprawling and deeply fascinating artistic explorations. In their often polymorphous works all matter, all organisms, all components of reality have meaning. However, nabbeeri's work with invertebrates

constitutes a special entry point, a special opening to understanding art and reality. The piece opens up the world or rather the world opens up through it.

In this opening reflections on artistic creation arise. Among the myriad invertebrates that exist in our shared reality, we find the ones that live in our immediate surroundings, our beds, our kitchen cabinets. The ones that are invisible, or almost invisible to the naked eye, but are very near us. In their art nabteeri create insight into a physical world unseen by us, they make visible, what is normally unseen, they bring what was hidden into sight. They have not created the countless organisms we exist alongside, but they have made their existence real to us, perhaps also marked and challenged it. There is creation and recreation. With this they make us grasp how these species are not just here, not just inhabit our world, but influence it and give it meaning. Not exactly like, but not entirely different from artistic creation.

Reflections arise about existence and coexistence. The pieces by nabteeri lead us to wonder what being and understanding of being are. In the artistic work with what is present, be that living organisms or objects, a consciousness or acknowledgment is fostered in us of what is. Including the being that is no more, minute residues, faint traces even, of something that once existed. It becomes patent that reality is made up of matter, that it consists of something that exists, that we understand the world through what exists and that feelings, thoughts and knowledge are tied to things and to something living, to something that exists, something endowed with being. At the same time, a realisation or realisation is fostered of the fact that human beings are not alone, and a new awareness emerges of coexistence

between all that has being, between a multitude of species, between everything that contributes to shape and define our shared space, contributes to create and destroy. The artists' observations of invertebrates and of multi-species cultures gives insight into ways of living, ways of relating to the world, ways of sharing space and building societies.

In the special opening to the world created in nabteeri's works, reflections arise on how meaning and realisation are created. The experience of the artwork is reminiscent of discovering and realising the world. Reality in its enormous diversity and its unfathomable array of species is internalised through the artwork, and indirectly through the artists and their meticulous approach to the world. Finding things, discovering them. Refinding and rediscovering. Exploring, studying, analysing, classifying, describing and naming them. Perhaps smelling them, touching them. Perhaps reading about them. Seeking meaning. Trying to comprehend. Yet meaning and realisation are fostered in a more complex sphere in nabteeri's works. The scientific, the meticulous examinations, the interest and respect for living and dead matter are part of a compound, multi-faceted creation of meaning, which also encompasses the ability to see the world through the eyes of others. Pinpointing the invertebrates' perspective, seeing that everything from objects to living beings have their separate reality and separate impact on their surroundings, acknowledging that everything has its way of perceiving the world and letting it interact, letting it all fuse. In themselves the two artists also represent different perspective and countless approaches to reality and art merely by dint of being two. Here these are interwoven, fused and placed within a grid of the insight and outlook of a whole

universe, and become a form of shared experiences, shared realisations, shared meaning.

Artworks are an opening to the world and an opening for us to reflect on the world. Through working with invertebrates, this art collective pulls nature into our consciousness and creates permeable borders between art, nature and reality. Nature intrudes poetically and philosophically, but also politically. The piece forces us to look at nature, at a diversity of species, at biodiversity and thereby also at climate changes. Nature's fragility is reflected in the art, matter transforms, decays, grows, fades, deforms and the work itself sometimes only has a fleeting form. It is therefore also important for the artists that the process of creating pieces be sustainable. For nabteeri making art is an organic approach, where using and knowing the materials in the immediate surroundings is crucial. They work in varying locations using local materials. What is close to us and its relationship with the space we share is the starting point for their artistic practice, and this special sensitivity and respect for materials, relations and places represents a special meaningfulness, but also a special beauty. A beauty that only exists in nabteeri's pieces, a beauty that opens up the world to the beholder.

At the Nordic House in the Faroe Islands we are very proud and pleased that nabbteeri, Janne Nabb and Maria Teeri, have agreed to exhibit with us in the summer of 2021 and have brought invertebrates along with so much else – living and dead – into our consciousness. Our deepest gratitude goes to the artists for our wonderful cooperation and for countless sublime artistic experiences and realisations. Thank you.

Tænker på hvirvelløse dyr

Inger Smærup Sørensen

Hvirvelløse dyr er dyr uden skelet. De har ingen ryg. Ingen ryg med knogler, med rygmarv, med nerver og med brusk.

Hvirvelløse dyr er pighuder, polypdyr, ledorme, bløddyr og leddyrl. De er bladskærermyrer, fjordrejer, støvlus, sørpindsvin, fladorme, vandmænd, vinbjergsnegle, bænkebidere, blæksprutter og sørstjerner.

Hvirvelløse dyr har været i verden meget, meget længere end andre dyr, og de er mange, mange flere end andre dyr. De er overalt. De bebor vores virkelighed og omformer vores verden.

For det finske kunstnerkollektiv nabbbeeri er hvirvelløse dyr kun en lille del af ufattelig omfattende og inderligt interessante kunstneriske undersøgelser. I deres ofte polymorfe værker har alt materiale, alle organismer, alle dele af virkeligheden betydning. Men nabbbeeris arbejde med de hvirvelløse dyr udgør en særlig indgang,

en særlig åbning til forståelse af kunsten og virkeligheden. Kunstmålet åbner verden eller verden åbner sig gennem det.

I denne åbning opstår tanker om kunstnerisk skabelse. I blandt det enorme mylder af hvirvelløse dyr, der eksisterer i vores fælles virkelighed, er der de, der findes i vores nære omgivelser. De der lever i vores senge, vores køkkenskabe. De, som er usynlige eller næsten usynlige for det blotte øje, men som er meget tæt på os. I kunsten skaber nabteeri indblik i en fysisk verden, vi ikke ser. De har gjort det synligt, som normalt er uset. De har bragt det skjulte frem. De har ikke skabt det utsat af organismer, som vi er til sammen med, men de har gjort deres væren virkelig, måske også præget og udfordret den. De har gjort det virklig for os, hvorledes alle disse arter ikke bare er her, ikke bare bebor verden, men påvirker den og giver den betydning, skaber og genskaber. Ikke fuldstændig som, men heller ikke helt ulig den kunstneriske skabelse.

Der opstår tanker om eksistens og sameksistens. Med nabteeris værker føres vi til undren over, hvad væren og værensforståelse er. I det kunstneriske arbejde med det, der er tilstedeværende, om det er levende organismer eller genstande, skabes en bevidsthed eller en genkendelse af det værende hos os. Også det værende, som ikke er mere, små rester eller endog kun svage spor af noget, der har eksisteret. Det gøres tydeligt, at virkeligheden består af materiale, at den består af noget, der eksisterer, at vi forstår verden gennem det, der eksisterer, og at følelser, tanker og viden knytter sig til ting og til noget levende, til noget der eksisterer, noget der har en væren. Samtidig skabes der en erkendelse eller generenkendelse af, at mennesket ikke er alene og en ny opmærksomhed på sameksistensen mellem alt værende, mellem en mangfoldighed af arter, mellem alt som er med til at forme og

definere vores fælles rum, med til at skabe og ødelægge. Kunstneres observationer af de hvirvelløse dyr og af multiartkulturer giver et indblik i måder at leve på, måder at forholde sig til verden på, måder at dele rum og bygge samfund.

I den særlige åbning til verden, som skabes i nabteeris værker opstår der tanker om, hvordan der skabes betydning og erkendelse. Oplevelsen af kunstmålet minder om at opdage og erkende verden. Virkeligheden i dens enorme mangfoldighed og med dens ufattelig mange arter tillegnes gennem kunstmålet og indirekte igennem kunstnerne og deres grundige tilgang til verden. At finde ting, opdage dem. Genfinde og genopdagte. At undersøge, studere, analysere, kategorisere, beskrive og navngive. Måske lugte til, føle på. Måske læse om. Søge mening. Prøve at forstå. Men betydning og erkendelse skabes i et mere komplekst felt i nabteeris værker. Det videnskabelige, de grundige studier, interessen og respekten for det, der er levende og det der er dødt, udgør blot en del af en sammensat, mangefacetteret betydningsskabelse, som også rummer det at evne at se verden med andres øjne. Det at finde ind i de hvirvelløse dyrs perspektiv. Det at se, at alt fra genstande til levende væsner har hver sin virkelighed og hver sin påvirkning af omgivelserne. Det at erkende at alt har sin egen måde at opfatte verden på og endelig at lade det interagere, lade det hele smelte sammen. De to kunstnere repræsenterer selv forskellige perspektiver og utallige tilgange til virkeligheden og kunsten simpelthen ved at være to. Alle disse væves sammen, fusioneres og indsættes i et net af en hel verdens indsigt og udsyn og bliver til en slags delte oplevelser, delte erkendelser, delt betydning.

Kunstmålet er en åbning til verden og en åbning til, at vi tænker på verden. Gennem arbejdet med hvirvelløse dyr

trækker kunstnerne naturen ind i bevidstheden og skaber flydende grænser mellem kunst, natur og virkelighed. Naturen trænger sig på, poetisk og filosofisk, men også politisk. Kunstmålet tvanger os til at se på naturen, på en mangfoldighed af arter, på biodiversitet og dermed også på klimændringer. Naturens skrøbelighed genspejles i kunsten, materiale forandres, nedbrydes, vokser, falmer, deformeres, og kunstmålet selv har af og til kun en flygtig form. Derfor er det også vigtigt for kunstnerne, at kunstmålet skabes i en bæredygtig proces. For nabteeri er det at skabe kunst en økologisk tilgang, hvor brug af og viden om materiale i de nære omgivelser er vigtig, og deres arbejde foregår på skiftende steder med lokale materialer. Det der er tæt på os og dets forhold til det rum vi deler er udgangspunktet for den kunstneriske praksis, og denne særlige følsomhed og respekt overfor materialer, relationer og steder repræsenterer en særlig meningsfuldhed, men også en særlig skønhed. En skønhed som kun findes i nabteeris værker, en skønhed som åbner verden for beskueren.

Vi er i Nordens Hus på Færøerne utrolig stolte af og glade for, at nabteeri, Janne Nabb og Maria Teeri, har sagt ja til at udstille hos os i sommeren 2021 og har bragt de hvirvelløse dyr og en mangfoldighed af andet – levende og dødt – ind i vores bevidsthed. En stor og varm tak til kunstnerne for et dejligt samarbejde og for utallige fine kunstneriske oplevelser og erkendelser. Tak.

Thinking of Invertebrates

2017–ongoing

a changing constellation of
objects and elements

attempts in mapping terrains:

an unfinished handwritten copy of Donna Haraway's article that was published in e-flux in September 2016

an episodic 3D animation (HD, duration 30 min 16 s), a conversation starter

useless tributes to larvae and other**metamorphing kind:**

rya rug shirts that supposedly could warm the fur beetle larvae (*Attagenus woodroffei*), depicted feeding on oat flakes

plastivore bojagis, adaptations of traditional Korean patchwork craft that have been devoured by speculative plastivorous critters

kuvarica, an adaptation of traditional Serbian embroidery craft depicting critters with protest signs stating things like „Invertebrates for peace“, „We are the 97 %!“, „Spineless not heartless!“, „Phylogenetic justice“, and „End taxonomic greed!“

fallouts (with exit holes), perforated photogrammetrical postnuclear studio views with watercolour on paper

grandma's worm I & II:

there's a worm living inside my grandma's body, eating its way around, more often than not mapping an area just out of her reach, digging tunnels between her shoulder blades, calves, back of the arms

the worm is always there, grandma knows it's there, though she has never seen it, she can feel the worm proceeding, she tells me where it's irrevocable movements can be felt today

22

nabbteeri
Thinking of Invertebrates
2017–

detail view
watercolour on paper, clips, patchworked
leftover polyester organza, roll-up stand
installation view Titanik Gallery, Turku (FI), 2018
courtesy of the artists

photo: nabbteeri

nabbteeri
Thinking of Invertebrates
2017–

detail view
sewed rya rug on mesh t-shirt
installation view Gallery Forum Box, Helsinki (FI), 2020
courtesy of the artists

photo: nabbteeri

23

nabteeri
**Thinking of
Invertebrates**
2017-

detail view
watercolour on
paper, clips, sugar
paste, wooden rack,
rag rug
installation view
Titanik Gallery,
Turku (FI), 2018
courtesy of the
artists

photo: nabteeri

nabzteeri
Thinking of Invertebrates
2017–

detail view
watercolour on paper, clips, Syringa josikaea
branch, steel stand, concrete brick
installation view Gallery Forum Box, Helsinki (FI),
2020
courtesy of the artists

photo: nabzteeri

nabzteeri
**Thinking of
Invertebrates**
2017–

detail view
watercolour
on paper
courtesy of
the artists

photos:
nabzteeri

nabbteeri
Thinking of Invertebrates
2017–

detail view
embroidery on sheeting,
metal stand, magnets
installation view Titanik
Gallery, Turku (FI), 2018

photo: nabbteeri

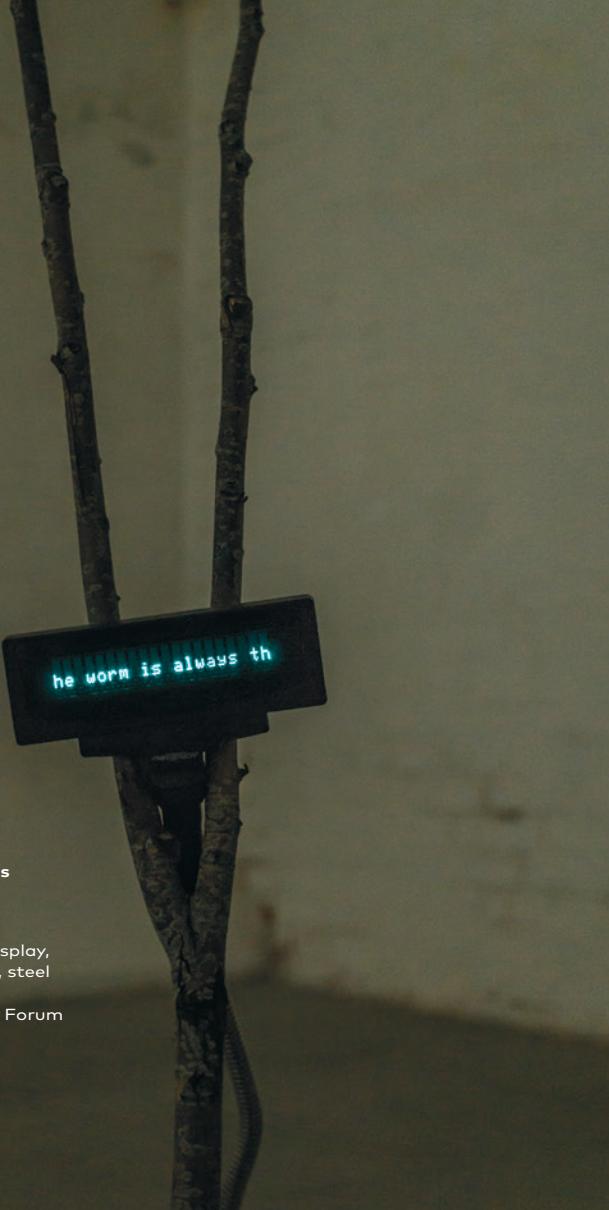

nabbteeri
Thinking of Invertebrates
2017–

detail view
marker pens on transparent paper

installation view Titanik Gallery,
Turku (FI), 2018
courtesy of the artists

photo: nabbteeri

nabbteeri
Thinking of Invertebrates
2017-

detail view
a poem in a customer display,
Syringa josikaea branch, steel
stand
installation view Gallery Forum
Box, Helsinki (FI), 2020
courtesy of the artists

photo: nabbteeri

nabbteeri
Thinking of Invertebrates
2017–

detail view
a poem in a customer display, stones
installation view Titanik Gallery, Turku (FI),
2018
courtesy of the artists

photo: nabbteeri

nabbteeri
liMbo ▶
2021

rearranged commercial
banners, steel stands,
tinted wax
courtesy of the artists

photo: nabbteeri

nabbteeri
liMbo
2019

rearranged commercial
banners, steel stands
installation view Gallery Ars
Libera, Kuopio (FI), 2019
courtesy of the artists

photos: nabbteeri

Thinking of Invertebrates

2017

An episodic 3D animation (HD, duration 30 min 16 s, Finnish audio with English subtitles), merging journal entries from a residency period in Serbia with digital imagery; interconnecting, sliding apart, reuniting

September 29th, 2016

More and more often when I wake up in the morning I find myself thinking of invertebrates. Today as well. I lie awake and think about how different yet same this apartment is from their point of view. The largest pristine wilderness is under the double bed. The room is dusky to the extent that it might be cloudy outside, but the sun has only just started rising and when I get up I realize the sky is completely clear.

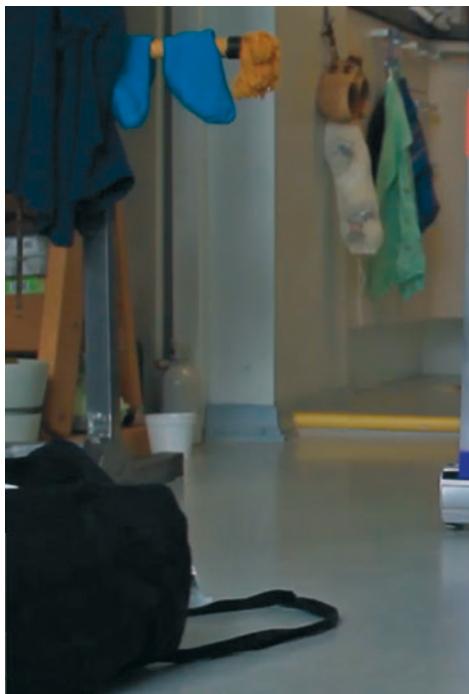

nabteeri
Thinking of Invertebrates
2017

stills from 3D animation (HD,
duration 30 min 16 s, Finnish
audio with English subtitles)
courtesy of the artists

42

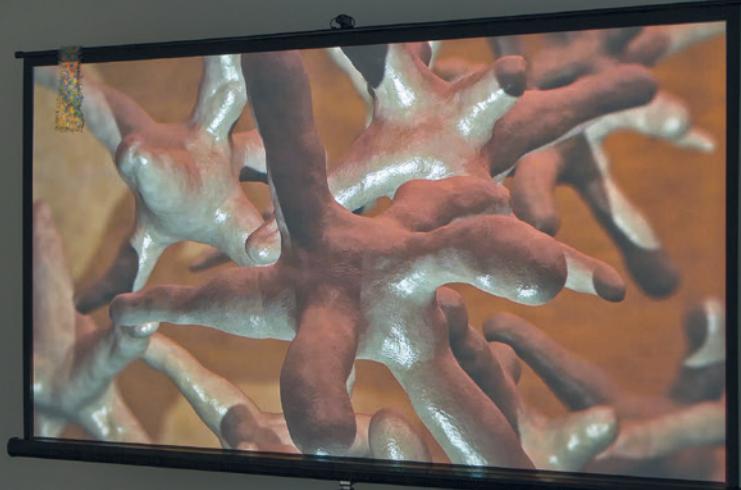
43

nabbteeri
Thinking of
Invertebrates
2017–

detail view
3D animation
(HD, duration 30
min 16 s, Finnish
audio with English
subtitles)

installation view
Titanik Gallery,
Turku (FI), 2018
courtesy of the
artists

photo: nabbteeri

**mutant and
nondurable***

2020–ongoing

relics:

mourning as an always unfinished process

the ones breathing through their moist skin
and those with air tubes piercing their chitin
exoskeletons grow scarcer / the saints'
dried cuticles, limbs, wings, sensing organs
go round in the projector carousels

amorphic pendants of glass and wax,
things to be found from the veranda
cupboard when in quarantine / sugar paste
formations /

corporate time ≈ by-products of progress:
discarded office parafernalia / post-
consumer pop-up nomadic display frames
/ leftover carousel slide projectors /

*The title of the work, 'mutant and nondurable', has been
scavenged from Joyelle McSweeney's poem Bug Time:
Chitinous Necropastoral Hypertime against the Future
in her book The Necropastoral: Poetry, Media, Occults
published by the University of Michigan Press in 2015.

50

nabteeri
mutant and nondurable
2020–

work in progress
variable materials and
dimensions
courtesy of the artists

photos: nabteeri

51

nabbteeri
mutant and nondurable
2020–

detail views
carousel slide projectors, folding
projector tables, portable projection
screen, 243 bug slides
sound by Lau Nau
installation view Gallery Forum Box,
Helsinki (FI), 2020
courtesy of the artists

photos: nabbteeri

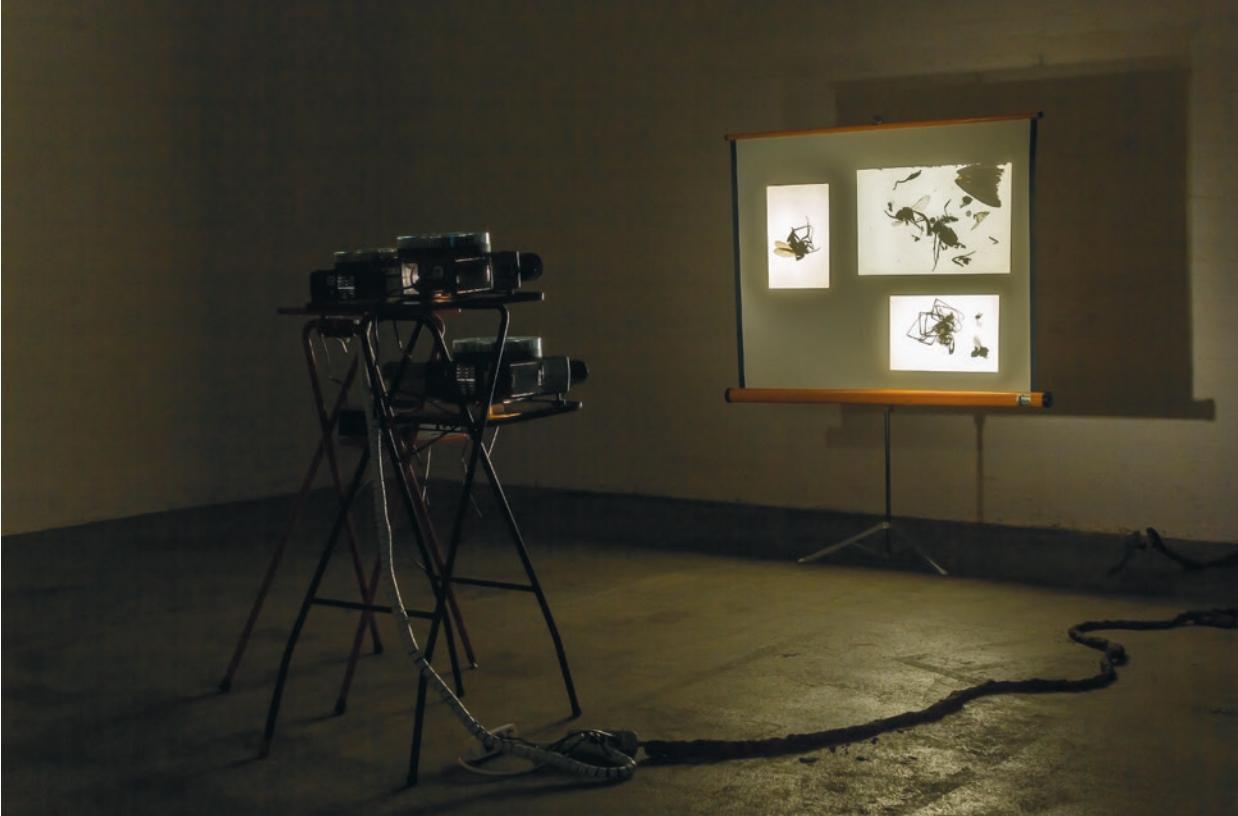

nabbeeri
mutant and nondurable
2020–

carousel slide projectors, folding
projector tables, portable
projection screen, 243 bug slides
sound by Lau Nau
installation view Gallery Forum
Box, Helsinki (FI), 2020
courtesy of the artists

photos: nabbeeri

58

nabteeri

**Ethnographies of a homespun spinelessness
cult and other neighbourly relations:
Dead hedge**
2019

portable geodesic aluminium ball structure,
fallen branches
installation view Nordic Pavilion, La Biennale
di Venezia (IT), 2019
courtesy of the artists

photos: nabteeri

59

